

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] e[st] dilige[n]tia fr[ater]nalis vtilitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄tis Philippo et

Patzstag excellētia et stabilitas fidei in
glorios aplis ppter quā pputati sunt inter
filios dei. Ac q̄ oppositū increbuli pputā
si sunt inter filios diaboli. Jo. iij. Qui ins
credulus est manet ira dei super eum.

Secunda virtus ppter quā pputati sunt

inter filios dei est charitas sinceritas.

Et hoc Ro. viij. Qui spū dei agunt

cur hi filij dei sunt. Hi enim spū dei agunt q̄

verā charitatē habent; q̄ sic dicitur Gal. v. Fructus

spū est charitas. Et Aug. sup. Jo. expo-

nens illud Jo. xij. In hoc cognoscet q̄r disci-

puli mei estis si dilectioezez huc eritis ad in-

spice; id. Dilatio sola discernit inter filios

dei et filios diaboli. Signet se oēs signū crucis

et indecent oēs Amoris; carent oēs affectuosa

prizent oēs; intret ecclesia; intueantur basilicas;

capit parientes; non discernunt filios dei a filiis

diabolini nisi charitatem. Qui habent charita-

tatem nati sunt ex deo. Magnū iudicium: ma-

gna discerit: q̄cqd vis habeat; hoc solū non

habeas; nihil tibi pdes. Alia si non habeas

hoc habere; et implebit legem. Hec ille. In b.

aūt philippobēm triplex testimonium sin-

Primum est obseruātia (cere charitatis)

tpalis paupertatis.

Secundum est beniuolētia specialis famili-

laritatis.

Tertium est diligētia finalis utilitatis.

Primū est obseruātia mū-

dane paupertatis. Dia nāc mūdana ptem

psū ppter amorez dñi. Vt em̄ amor dei

oēm amore mūdi excludit. Chrys. Vt em̄

est sup terrā qd̄ amet q̄ donū dei in veri-

tate gustauerit.

Secundum est beniuolētia do-

mēnīce familiaritatis. Magna em̄ familia

ritatē habuit cū dño; et h̄ est signū dilectionis

Hā vt dicitur pbs. ix. eth. Propriū est amicorū

inuitē p̄iuere. Signū magne familiaritatis

sunt q̄q̄ Joānes a dño petrū p̄ditorez

sui reuelari. Jo. xij. Signū maiorū (vt vi-

def) sunt q̄i petrū iacobū; et ioānes petrū

ab eo suū adūtū r̄uelari. Mat. xliij. Dic

nob̄ q̄i hec erūt; et qd̄ signū adūtū tui et

zūmātioeze secl. Tū videt marie familiarita-

ritatē signū fuisse q̄i philippū petrū a dño

p̄tem reuelari: id. Jo. xij. Dñe onde nob̄

pa. et s̄i nob̄. Et tū meruit audire ab ore

dñico iūmū sac̄z dūlirat; q̄ dixit ei dñs

Tato tpe vobiscū sum et nō coguistis me
philippē q̄ videt me vi. et pa. mē. Loſſ
ibi de leipo q̄ ad diuitatē. Seq̄. Quō tu
dīc; onde nob̄ patrē. Nō credis q̄ ego in
p̄te z p̄f in me ē; p̄ba q̄ ego dōr; a me p̄
n̄ loqr. zc. Edo. Cītā fauilitatē beniuolē-
tiā ont cui lūme dītar; mysteria fuelauit.

Tertiū ē diligētia frater-
nalis sue alienē utilitatis. Lōi. xii. Cha-
ritas nō q̄rit q̄ sua sunt. Beatus vng p̄bō
lipp̄ diligētissim⁹ fuit alioz salutē p̄cra-
re: infideles ad fidē querētōr; et iā fides
factos sacr̄ exhortatiōib⁹ informādo Hie-
re. iij. Dabo vob̄ pastores iuxta cor meū
pascet vos sc̄ientia et doctrina.

Onsilt in bō Jacobo triplex habē-
tcharitatis testimonium.
Primū ē obseruātia tpalis paupertatis
Secondum ē excellētia specialis sc̄ientias.
Tertiū ē diligētia finalis utilitatis.
Prīgn ē zc. vt s̄. dictū ē de bō philippo.
Secondum ē excellētia spealis sc̄ientias; sc̄ientia
stat Hiero. in li. illustrī viror. Beatus hic
iacob⁹ ex vtero mīris sc̄etus fuit. Fuit autē
chī p̄ sanguine⁹ et in facie sibi similimus.
Vt Ignaci⁹ in ep̄la ad bīm̄ Joā euge-
si. dt. Si licitū est mībi ap̄e ad bīrē
me partes voio ascēdere vt videā illi ve-
nerabilē iacobū q̄ cognominat iust⁹ quez
refert iesu chīo similum⁹ facie; vte; mo-
ueratōis acī eiusdē vteri frater ell̄ ge-
mell⁹. Qū dicūt si video; video; vido; vido; vido;
sum fz̄ oīa corpīs līmātē. Hec ille. De
excellētia aut̄ sue sc̄ientias tria habem⁹ te-
stimonia. Prīgn ē testimoniū glosēdo
noiatiōis; qm̄ sicut h̄ in historiō ecclasiis
acī oībō noīar⁹ est iust⁹. Dicebat̄ etiā
frater dñi nō solū ppter facie p̄formātē
aut̄ ppter p̄sanguineitātē; sed et ppter sc̄ientia-
tis progrediāt et excellētia speciale. Sez
est testimoniū copiole venerabilis. In tā-
ta em̄ reuerētia habebat̄ in p̄plo (sicut dīc
Hiero.) vt fimbriā vestimenti ei⁹ certām
cupent tāgere. In tāta etiā reuerētia habebat̄
ei⁹ ap̄li q̄ post ascētōnē dñi euzin
ep̄m hieronymitā elegerat. Vt sicut dīc
Anaclet⁹ papa; et h̄ in decreto; a bō petro
iacob⁹ et ioāne ordinat⁹ ē et p̄serat⁹; zp̄
mus post dñi ascētē missam dī celeb̄at̄.

Tertiū ē testimoniū p̄tione p̄fectōis.

Jacobo apostolis Fo. CXCVI.

An fin Hiero. ppetuā fuit autem pginatē q̄ vita est angelica: Sp̄ obfauit carnis au steritatē: q̄ sicut d̄ Hiero. Unū r̄ sacerdō nō bibit: carnes nūc māducauit nisi a gnu pascālē. Id sp̄ hūc deuotōis sc̄tē sub limitatē. Ita em̄ assidus flexis genib⁹ dñi picebat ut ad modū cameloꝝ duriciem traxisse eius genua viderent: bēbar q̄pe callos in genib⁹ sicut h̄i solēt in calcaneis. **Hic** sol⁹ inter aplos⁹ ut d̄ Eḡlisp⁹ aplo⁹ r̄ vicin⁹ ppter nimia sc̄tiratē suā pmittet⁹ haf̄ in sc̄ta sc̄tōy intrare nō qđē cā imolaꝝ nōis: sed orōnis. Tradit⁹ vtq̄ Joseph⁹ r̄ate eū sc̄tirat⁹ fuisse r̄ celebrat⁹ in plo⁹ vt pter ei⁹ nēc credit⁹ sit bierlma sub veriam: h̄i autē r̄ate fuerit sc̄tirat⁹: dicit⁹ est t̄ Jacob⁹ minor: q̄ posterior alio fuit vo catioꝝ. **T**ertiū est testimoniū frānalis yr̄ilatris. Multū em̄ sollicit⁹ fuit de ppli salute. Trigita vtq̄ annis bierlyme rexix eccliam. i. vsc⁹ ad seprīmū Heronis annū Docuit itaq̄ h̄bis: exēplis: r̄ sc̄pturā scri pilit em̄ eplam q̄ p̄ma inter septe canoniz̄ cas ordinat⁹ Act. xviiij. Docebat diligētē ea q̄ sunt ieli. Sic itaq̄ p̄t̄ h̄oz̄ aploꝝ sin cere charis p̄t̄ qua p̄putati sunt inter sc̄tia p̄ncipal̄is vir⁹ (filios dei) r̄tus ppter quā p̄putati sunt inter filios dei est patiētia soliditas. **E**n Heb. xx. Quē diligēt dñs castigat: flagel lat autē oēs filiū quē recipit. In disciplina pleuerat. i. in patiētia aduersor⁹: tanq̄ si l̄s se vobis offeret de⁹: q̄s ei fili⁹ que nō corripit p̄t̄: q̄ si extra disciplina estis: cui⁹ participes facti sunt oēs: q̄ adulteri r̄ non fili⁹ estis. Hec ibi. In bris autē aplis fuit triplex patia ondens eos esse filios dei. **S**c̄da est patiētia laboꝝ. **S**c̄da est patiētia quicior⁹. **T**ertiū est patiētia tormentoꝝ.

Mrima est patiētia labor⁹ h̄is assūpserit p̄ p̄dicatiōe fidei. **I**ō de aplis d̄ illib⁹. **E**a. ix. Qui sunt isti q̄ ut nū volat. **N**ubes q̄pe volat. put impellunt⁹ vento. Sic et apli. put mouebant a sp̄scō. **E**ze. j. Quocib⁹ ibat sp̄us r̄ rote p̄t̄ seqbant.

Sc̄da ē patiētia quicior⁹ **E**n aplis d̄. Act. v. Ibat gaudētes a cō. Zell⁹ qm̄ di. ha. s̄. p̄ no. ielu cōtumē. pati

Tertia est patiētia tormē

top. **M**ulte q̄pe tormēta sustinuerit gau denter. p̄ fide ch̄i. **P**hilipp⁹ q̄pe dērētus fuit in vincis aliquoꝝ tge: tandem aut ab iō fidelib⁹ cruci affixus est. Erat aut. lxxvij annoꝝ q̄n crucis partibus ascēdit. **G**al. v. Ut deo viuā ch̄o ꝑfix⁹ sum cruci. **B**tūs aut̄ iacob⁹ septimo ep̄atus sui anno cū in tēplo p̄dicaret corā capha r̄ alijs iudeis et iā. q̄pe eset ut baptizari vellē: repente q̄da tēplū ingredēs clamare cepit. **O** vñ i Israelite qđ facit⁹: cur sic vos d̄cipi per̄mittit⁹? Intuitū aut̄ plim̄ p̄citauit ut iah̄cobū r̄ ceteros aplos⁹ q̄ tūc ibidē oueneb̄ r̄ lapidare vellē. Alcedit aut̄ hō ille sup grad⁹ ybi apls p̄dicabat r̄ ipm̄ p̄cipitauit deorum r̄ tūc plim̄ claudicauit. **L**or. iiiij. Tribulatiōe oꝝ possum⁹ r̄ sustinemus. Anno aut̄ ep̄atus sui. xxx. vidētes iudei q̄ paulū nō possent occidere eo q̄ cesarē apls pellaſſer p̄secutiōis sue tyrānicē in iacobū quererunt. **G**ñ vidētes q̄ a p̄dicatiōe nō cessaret: ipm̄ p̄cipitauerūt de p̄nnaco r̄ pli. Et cu p̄cipitassent: lapidib⁹ eū obrueb̄ bar. Qui cū lapidareb̄: p̄cubēs sup genua dixit: Rogo dñe dimittē eis q̄ nesciūt qđ faciat⁹. **G**al. v. Orate p̄ p̄segnitib⁹ r̄ calu⁹. Om̄iatib⁹ vos yr̄ sitis fili⁹ pris vñ tē. **L**uc. vñ⁹ ex ip̄is p̄t̄icā fullonis accipītē valido ietu caput ei⁹ impetū r̄ cerebrū excusit. quēadmodū narrat Eḡlispus. **T**alib⁹ l̄s se migravit ad dnm̄. **J**uditib⁹. viij. Per mltas tribulatiōes trāsierūt fideles. **O** q̄z fui: q̄z dolētes et stupidi erūt in iudicio dei infideles ip̄i inimici fidei q̄ sic ab postolo dei occiderūt qm̄ r̄ ip̄i apli constantes erūt r̄ gaudētes: quēadmodū legitur Sap. v. Et in epla bui⁹ dicit⁹: Sc̄dabunt iusti in magna p̄stātia aduersus eos q̄ se angustiauerit tē. **S**equit⁹. Videres turbabunt timore horribili tē. **V**ide tei xiiij. Ex dicit⁹ iḡi p̄t̄ qm̄ glōsī apli ph̄ilippus r̄ iaco. p̄putari meruerūt inter filios dei ppter stabile fidei suā: charitatē atq̄ patiētia. Et nos iḡif studeā eos imitari ut r̄ parit cū eis inter dei filios digni efficia mur numerari: r̄ tandem corona glorie dei fili⁹ repromissa coronari Amen.

De brō Marcuso abbate Sc̄mo.

B b 4